

MISJA, CELE I HISTORIA SZKOŁY SOBOTNIEJ

Misja Szkoły Sobotniej

Misją Szkoły Sobotniej jest stanowanie systemu edukacji religijnej, który buduje wiarę i praktykę w lokalnym kościele. Szkoła Sobotnia ma swoją siedzibę w miejscowym kościele. Buduje wiarę poprzez studiowanie Pisma Świętego oraz doktryn i nauk Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego. Buduje praktykę poprzez zastosowanie zasad biblijnych i nauk Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w indywidualnym życiu członków szkoły sobotniej.

Cele Szkoły Sobotniej

Szkoła Sobotnia ma cztery szczegółowe cele:

- 1. Studiowanie Słowa**
- 2. Wspólnota**
- 3. Oddziaływanie na lokalną społeczność**
- 4. Wspieranie światowej misji**

Te cztery cele są podstawą każdej działalności Szkoły Sobotniej we wszystkich jej oddziałach.

1. Studiowanie Słowa.

- Szkoła sobotnia pomoże uczniom zrozumieć ewangelię i osobiście się do niej zaangażować.
- Pomoże im wzrastać duchowo poprzez studiowanie Biblii i Ducha Proroctwa.
- Pomoże uczniom opracować program modlitwy i nauczy ich, jak interpretować i stosować zasady Pisma Świętego w swoim życiu.

2. Wspólnota

- Szkoła Sobotnia będzie wspierać wspólnotę między członkami w ramach cotygodniowego programu Szkoły Sobotniej.
- Opracowywać projekty pozyskiwania nowych członków i włączania ich w życie kościoła oraz znajdować sposoby na przywrócenie nieaktywnych członków.

3. Oddziaływanie na lokalną społeczność

- Szkoła Sobotnia pomoże swoim uczniom dostrzec wizję misji kościoła w społeczności, szkoli ich do służby i inspiruje do dawania świadectwa.
- Opracowuje programy, które zaangażują ich w działania na rzecz zdobywania dusz.

4. Nacisk na misję światową.

- Szkoła Sobotnia przedstawi jasną wizję globalnej misji Kościoła.
- Promuje osobiste, systematyczne i pełne zaangażowanie we wspieranie światowych misji i rozbudza we wszystkich uczestnikach pragnienie pomocy w wypełnianiu posłannictwa ewangelii.

Historia Szkoły Sobotniej

Działalność adwentystycznej szkoły sobotniej, będącej ogólnym odpowiednikiem szkół niedzielnych innych wyznań, rozpoczęła się w 1852 roku, kiedy James White napisał pierwsze lekcje szkoły sobotniej. Przestrzegający szabatu były millerowski kaznodzieja i jeden z założycieli kościoła Adwentystów Dnia Siódmego, White zorganizował pierwszą regularną szkołę sobotnią około 1853 roku w Rochester w stanie Nowy Jork. Inna została zorganizowana przez Johna Byingtona w Bucks Bridge w Nowym Jorku w 1854 roku; a trzecia została zorganizowana w 1855 roku przez M. G. Kellogga w Battle Creek w stanie Michigan. Wczesne szkoły sobotnie miały tylko dwa oddziały, jeden dla dzieci i jeden dla dorosłych, zwane klasą biblijną. Nauczyciele kładli duży nacisk na zapamiętywanie Pisma Świętego. W 1863 roku ukazała się pierwsza seria lekcji w szkole sobotniej dla dzieci. W tym samym roku w Review and Herald ukazały się pierwsze lekcje szkoły sobotniej dla dorosłych, napisane przez Uriaha Smitha, innego pioniera adwentystów. Organizacja była niewielka, aż do 1869 roku, kiedy

to G. H. Bell, pionierski nauczyciel z Battle Creek, został redaktorem czasopisma *Youths Instructor*. Wprowadził dwie serie lekcji, jedną dla dzieci, a drugą dla młodzieży. Opublikował również plan organizacyjny, przewidujący sztab liderów i regularne raporty o obecności. Później wprowadził artykuły dla nauczycieli i liderów. Po odniesieniu sukcesu w Battle Creek, Bell podróżował do innych miejsc, organizując szkoły sobotnie i doradzając liderom. Zorganizowanie szkoły sobotniej rozpoczęło się w Kalifornii w 1877 roku, wraz z utworzeniem pierwszego diecezjalnego sekretariatu szkoły sobotniej. W tym samym roku zorganizowano sekretariat szkoły sobotniej diecezji Michigan. W marcu 1878 r. zostało zorganizowane sekretariat szkoły sobotniej całym Kościele. Pierwszy sekretariat poza Ameryką Północną powstał w 1883 r. w Szwajcarii, a kolejne w 1886 r. w Anglii. W 1886 roku nazwa została zmieniona na Międzynarodowe Stowarzyszenie Szkół Sobotnich. Kiedy w 1901 roku Generalna Konferencja została zreorganizowana, Stowarzyszenie Międzynarodowej Szkoły Sobotniej stało się Departamentem Szkoły Sobotniej Generalnej Konferencji. W 1878 roku w Battle Creek w stanie Michigan powstał pierwszy oddział dla mniejszych dzieci o nazwie *Birds Nest*. W 1886 r. przekształcono je w oddział przedszkolny. W 1879 r. zorganizowano pierwsze Filialne szkoły sobotnie. Poważna reorganizacja Departamentu Szkoły Sobotniej miała miejsce podczas sesji Generalnej Konferencji w 1985 roku, kiedy to stał się on częścią nowo utworzonego Departamentu Służby Kościelnej. Podczas sesji Generalnej Konferencji w 1995 roku Departament Duszpasterstwa Kościoła został rozwiązany, a Departament szkoły Sobotniej połączony z osobistą służbą. Dzisiaj jest ona znana jako Departament Szkoły Sobotniej i Osobistej Służby Generalnej Konferencji Adwentystów Dnia Siódmego.

Publikacje szkoły sobotniej

Od samego początku szkoła sobotnia Adwentystów Dnia Siódmego miała swoje własne lekcje i opracowania. Pierwszy zestaw lekcji pojawił się w 1852 roku w *Youth Instructor* z jednym zestawem lekcji przeznaczonym dla dzieci, przy czym termin ten obejmował wszystkich z wyjątkiem dorosłych. Obecnie lekcje Szkoły Sobotniej są przygotowywane przez Departament Szkoły Sobotniej i Osobistej Służby Generalnej Konferencji i publikowane są w wielu językach.

Dorośli

Pierwsze lekcje szkoły sobotniej zostały napisane przez Jamesa White'a. Pierwsze cztery opublikował w pierwszym numerze czasopisma "*Youth Instructor*" w 1852 roku. Według niektórych historyków, White, jedząc obiad w drodze, używał czubka swojego kapelusza jako stołu, na którym pisał materiał. Seria zapoczątkowana przez White'a składała się z 19 lekcji. W 1853 r. wykorzystano 17 lekcji o Danielu z publikacji J.V. Himesa, innego wczesnego kaznodziei millerowskiego. Po nich pojawiło się osiem lekcji na temat doktryny sanktuarium. W 1854 roku R.H. Cottrell przygotował roczny zestaw lekcji w formie książki, zatytułowany *The Bible Class* (Klasa biblijna). William Higley napisał serię lekcji na temat Daniela w 1859 roku. Nowe lekcje nie pojawiły się aż do 1861 roku, kiedy to Uriah Smith napisał serię 32 lekcji dla dorosłych, poświęconych prorocत्वom biblijnym. W 1886 roku zaczęto publikować cykl lekcji przeznaczonych dla dorosłych. W 1889 roku przekształciły się one w *Kwartalnik Lekcji Szkoły Sobotniej dla starszych*. W 1973 roku nazwa została zmieniona na *Adult Sabbath School Lessons*, a w 1996 roku na *Adult Bible Study Guides*. Najczęściej studiowaną księgą biblijną od roku 1886 do chwili obecnej są *Dzieje Apostolskie*. Najczęściej studiowanym tematem było życie i nauczanie Jezusa. W roku 1985 zaczęto opracowywać przewodniki do studiowania Biblii dla każdej księgi biblijnej. Od 1991 r. te studia książkowe przeplatają się ze studiami tematycznymi.

Lekcje dla młodzieży

W 1869 roku G. H. Bell, wczesny adwentystyczny nauczyciel, napisał serię lekcji dla młodzieży opartych na *Księdze Daniela*. Zostały one ostatecznie opublikowane w ośmiu tomach rocznie i były używane przez 25 lat. W latach 1864 do 1888 lekcje dla młodzieży ukazywały się regularnie w *Youth Instructor*. Przez pewien czas lekcje dotyczyły biblijnej historii zarówno Starego, jak i Nowego Testamentu. Później skupiono się na studiach nad doktrynami pod tytułem „Ważne tematy biblijne” i zajmowano się doktryną sanktuarium, przymierzami, sabatem i innymi zasadami wiary Adwentystów Dnia Siódmego. Obecnie dostępne są dwa zestawy przewodników do studiowania Biblii dla młodych ludzi: *Cornerstone Connections* dla osób w wieku 15-18 lat i *InVerse* dla osób w wieku 18-35 lat.

Lekcje dla dzieci

W 1863 roku Adelia Patten napisała dwuletnią serię lekcji dla dzieci. Od 1864 do 1888 roku lekcje dla dzieci ukazywały się w Youth Instructor, większość z nich opierała się na historii biblijnej i narracyjnych historiach biblijnych. W 1869 roku G. H. Bell napisał serię lekcji dla dzieci. W 1890 roku Our Little Friend zaczął prowadzić lekcje szkoły sobotniej dla dzieci. W latach 1911-1913 w Australii powstały kwartalniki szkoły sobotniej dla dzieci w wieku podstawowym i młodszym, które wkrótce rozszerzyły się na resztę anglojęzycznego świata. W latach 1933-1936 ukazała się seria pięciu tomów zatytułowana Opowieści biblijne do kołyski. Od czasu do czasu ukazywały się inne materiały programowe dla dzieci, zarówno z Departamentu Szkoły Sobotniej Generalnej Konferencji, jak i od aktywnych nauczycieli i personelu lokalnych szkół sobotnich na całym świecie. Do roku 2026 nowy program nauczania dla dzieci będzie dostępny na całym świecie. Jest on obecnie opracowywany i będzie nosił tytuł „All For Christ”. W 1885 roku rozpoczął działalność czasopismo "Pracownik Szkoły Sobotniej", zawierające instrukcje i pomysły dla personelu Szkoły Sobotniej. Był wydawany do 1985 roku, kiedy to został zastąpiony przez różne inne czasopisma sponsorowane przez Departament Kaznodziejstwa. Od samego początku Departament szkoły sobotniej oferuje szkolenia dla nauczycieli na całym świecie.

Dary szkoły sobotniej

Cotygodniowe i specjalne dary na ogólnoswiatową pracę misjonarską kościoła oraz ofiary na wydatki na lokalną szkołę sobotnią są przyjmowane w szkole sobotniej. Najwcześniejszy plan składania ofiar dla Szkoły Sobotniej został wprowadzony w 1878 roku, kiedy to na pierwszej dorocznej sesji Powszechnego Stowarzyszenia Szkół Sobotnich wezwano do korzystania ze skrzynek na pieniądze, umieszczonych w pobliżu drzwi, aby otrzymać fundusze na bieżące wydatki. W 1885 roku szkoła sobotnia przekazała swoje pierwsze dary na misję. W pierwszym kwartale tego roku szkoła sobotnia w Oakland w Kalifornii przekazała wszystkie swoje dochody na pomoc w założeniu Misji Australijskiej. Kilka stanowych stowarzyszeń Szkół Sobotnich zaproponowało, że część swoich ofiar przekaże na pomoc w realizacji tej misji. Nieco później W. C. White, były prezydent Międzynarodowego Stowarzyszenia Szkół Sobotnich, poprosił szkoły o przekazanie części swoich datków na misję. Był to początek coraz większego strumienia wsparcia finansowego, które płynęło ze szkoły sobotniej na pola misyjne na świecie. W 1890 roku szkoła sobotnia przeznaczyła znaczną sumę pieniędzy na budowę statku misyjnego Pitcairn. Kiedy w 1890 roku Pitcairn popłynął ze swoimi pierwszymi misjonarzami na wyspy Pacyfiku, rozpoczęła się nowa era w ofercie misyjnej szkoły sobotniej. W 1909 roku zalecono, aby wszystkie regularne datki, z wyjątkiem jednego lub dwóch sabatów w kwartale przeznaczonym na wydatki, były przekazywane na ogólnoswiatową pracę misyjną. Wraz z ustanowieniem Departamentu Duszpasterstwa Kościoła w 1985 roku, odpowiedzialność za dary szkoły sobotniej przeszła na Departament Zarządzania Konferencji Generalnej, chociaż pozostała ona częścią regularnego programu szkoły sobotniej. Później odpowiedzialność za to przejął skarbnik Generalnej Konferencji. Obecnie Biuro ds. Misji przy Generalnej Konferencji jest odpowiedzialne za ogólnoswiatowy system darów szkoły sobotniej. Mimo to dary te pozostają częścią cotygodniowego programu szkoły sobotniej w lokalnych kościołach.

Regularne dary szkoły sobotniej na misję.

W 1909 roku Generalna Konferencja zaleciła, aby szkoła sobotnia przekazywała wszystkie ofiary na rzecz misjonarzy, pokrywając ich wydatki w inny sposób. Do roku 1913 wszystkie regularne ofiary ze szkoły sobotniej były przeznaczane na misję, a specjalna ofiara była przeznaczana na wydatki. Szkoła Sobotnia obecnie sponsoruje regularne dary misyjne szkoły sobotniej oraz dary trzynastej soboty. W ostatni szabat, zazwyczaj trzynasty szabat każdego kwartału, przyjmowana jest specjalna ofiara, a pewien procent jest przeznaczany na określone, wcześniej wybrane projekty misyjne.

Urodzinowe dary wdzięczności

Członkowie proszeni są o przyniesienie dowodu wdzięczności za kolejny rok życia lub za otrzymane konkretne osobiste błogosławieństwo. Już w 1890 roku Ellen White napisała: "Z okazji urodzin dzieci powinny być uczone, że mają powód do wdzięczności Bogu za Jego łaskawość w zachowaniu ich życia przez kolejny rok. Ponownie w 1894 roku napisała: Nie tylko w urodziny (...) ale Boże Narodzenie i Nowy Rok powinny być też porami, w których wszyscy domownicy powinni pamiętać o swym Stwórcy i Odkupicielu. Nie pozwól, aby dzień

minął bez złożenia Jezusowi dziękczynienia i ofiar dziękczynnych. Adventist Review & Sabbath Herald, 13 listopada 1994.

Fundusz Inwestycyjny

Członkowie szkoły sobotniej są proszeni o zaangażowanie środków własnych w jakiś projekt zarobkowy, a dochody z nich przekażą jako specjalną ofiarę. Pomysł inwestycyjny pojawił się już w latach osiemdziesiątych XIX wieku, kiedy to niektórzy członkowie kościoła przeznaczali takie projekty, jak akr lub więcej uprawy, trochę bydła lub trochę gotówki na wyposażenie obozów. Na wiosennym spotkaniu Komitetu Generalnej Konferencji w 1925 roku plan został nazwany Funduszem Inwestycyjnym i stał się częścią systemu szkoły sobotniej, przy założeniu, że otrzymane pieniądze zostaną przeznaczone na regularny budżet misji. Jak w latach osiemdziesiątych XIX wieku, kiedy niektórzy członkowie kościoła poświęcili takie projekty, jak akr lub więcej uprawy, trochę bydła lub trochę gotówki na zapewnienie sprzętu na spotkania obozowe. Na wiosennym spotkaniu Komitetu Generalnej Konferencji w 1925 roku plan został nazwany Funduszem Inwestycyjnym i stał się częścią systemu Szkół Sobotnich, przy założeniu, że otrzymane pieniądze zostaną przeznaczone na regularny budżet misji.

Najważniejsze wydarzenia

- 1853 Pierwsza szkoła sobotnia; Rochester, Nowy Jork, założona przez Jamesa White'a.
- 1863 Pierwsza seria lekcji szkoły sobotniej dla dzieci. Pierwsze lekcje szkoły sobotniej dla dorosłych napisane przez Uriaha Smitha.
- 1877 W Kalifornii i Michigan powstają stowarzyszenia stanowych szkół sobotnich.
- 1878 Organizacja Powszechnego Towarzystwa Szkół Sobotnich.
- 1879 Zorganizowanie Pierwszej Filii szkoły sobotniej.
- 1885 Pierwsza dary misyjne w szkole sobotniej, przekazane przez Oakland w Kalifornii dla Australian Mission. Rozpoczyna się publikacja czasopisma "Pracownik Szkoły Sobotniej".
- 1886 Pierwszy oddział przedszkolny, Battle Creek, Michigan.
- 1889 Rozpoczyna się Kwartalnik Lekcyjny Starszej Szkoły Sobotniej. Pierwsze kwartalniki Szkoły Sobotniej drukowane w językach innych niż angielski: duńskim, szwedzkim, francuskim i niemieckim.
- 1901 Międzynarodowe Stowarzyszenie Szkół Sobotnich zastąpione przez Departament Szkoły Sobotniej Generalnej Konferencji.
- 1909 Przyjęto plan cotygodniowych ofiar misyjnych szkoły sobotniej.
- 1911 Rozpoczęcie kwartalników Organizacji Podstawowej w Australii.
- 1912 Złożono pierwszodary trzynastej ofiarę soboty. Druk Pierwszego Kwartalnika Misyjnego.
- 1913 W Australii rozpoczyna się wydawanie kwartalników młodzieżowych.
- 1919 Wprowadzono system urodzinowych darów wdzięczności.
- 1925 Przyjęcie planu inwestycyjnego
- 1952 Stulecie szkoły sobotniej.
- 1956 Publikacja pierwszego podręcznika dla szkoły sobotniej
- 1982 Rozpoczyna się publikacja Cornerstone Connections; Lekcje w szkole sobotniej dla nastolatków.
- 1995 Zorganizowanie Departamentu Szkoły Sobotniej i Misji Osobostej.
- 2001 Uruchomienie programu nauczania GraceLink Childrens Sabbath School.
- 2003 Uniwersytet Szkoły Sobotniej – rozpoczęcie transmisji SSU na kanale Hope Channel
- 2004 zaczyna się ukazywać Real-Time Faith; lekcje dla dzieci w wieku 13,14 lat.
- 2006 Rozpoczęcie publikacji New Cornerstone Connections.
- 2020- Rozpoczęcie publikacji lekcji dla młodzieży InVerse.

Na podstawie: Sabbath School Handbook.